

ההסכם על תוספת-יוקר - לא השבוע

מה ההבדל בין תוספת-יוקר מלאה ובין תוספת-יוקר של 100%? לכאורה אין הבדל. תלוי בדובר. למשל, כשאומר שר האוצר, יורם ארידור, "תוספת-יוקר מלאה", הוא מתכוון לבערך בין 75% ל-100% תוספת-יוקר. ירוחם משל, מזכיר ההסתדרות, כשהוא אומר תוספת-יוקר מלאה, הוא מתכוון ל-110% עד 130%. הוויכוח בין השניים, בהשתתפות נשיא-התעשייה ג'יימס הורביץ, הוא לא כמה לשלם, אלא כמה זה מאה אחוז.

אומר שר-האוצר: לשכיר מגיעה מלוא

מזכ"ל משל ושר-אוצר ארידור
כמה אחוזים שווים 100%?

ההתייקרות, תוספת-יוקר מלאה וזהו זה. מתי ואיך תחושב התוספת זה סיפור אחר. אומר משל: גם תוספת יוקר של 80% טובה, אבל צריך להשאיר גם משהו לזחי לתשכר, לשחיקת-שכר, לפיריון-עבודה, לתוספת מפעלית, לפיצוי מיוחד ועוד. יחד, כמו שזה קרה בשנה המסתיימת היום, השכר לחלק גדול של השכירים עלה על עליית-המדד. אצל עובדי חברת החשמל למשל, היתה עליית שכר של יותר מ-30% מעל למדד, ולכן במיקרה שלהם הפכו 80% ל-130%.

התעשיינים, מטבע הדברים, רוי צימם לשלם, אך לא יותר מדי. אם אפשר, תוספת יוקר מלאה. אך מכיוון שזו כרוך מה זה, לא ייתר. תם הסכם תוספת-היוקר השבוע, ואז נזכר לפתוח את שנת-הכספים החדשה בני תקציב ובלי הסכם על תוספת-יוקר. אל דאגה, את המשי"כורות נקבל בזמן.

הפטנט:

יותר מזומנים

פחות ריבית

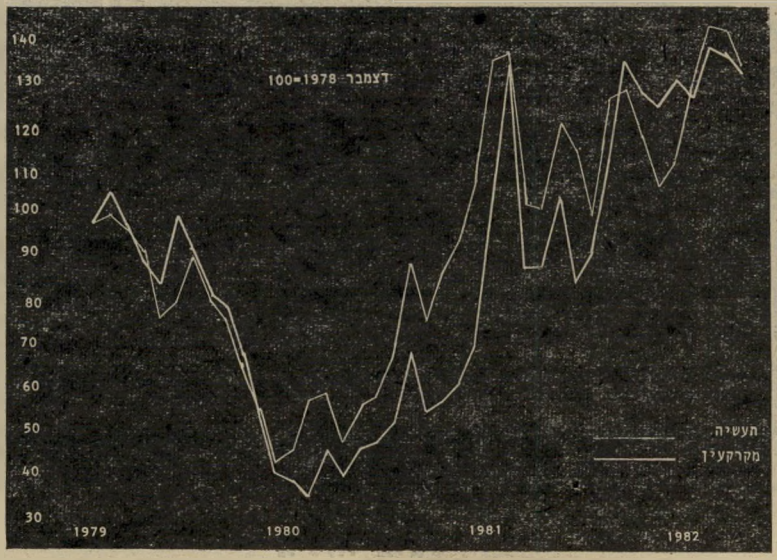
יש עכשיו פטנט חדש בשטח העסקים: איך לעשות עסקים ולקחת פחות אשורים בבנקים, העולים במיקרה הטוב בריבית של 160%, ולרוב הרבה יותר. הפטנט עצמו הובא מאמריקה, ארץ האפשרויות ה"פיננסיות הבלתי-מוגבלות. ובכן, נתחיל באמת בארצות-הברית. מאז התחיל שם המיתון הכלכלי לפני כשנתיים, עלתה הריבית העסקית משישה אחוזים ל-20 אחוז ויותר — פי שלושה. זה אגב הסיבה לחלק גדול מן הצרות הפוקדות את המשק האמריקאי.

עכשיו אנחנו מגיעים לפטנט. איך אפשר להשיג כסף זול מבלי להזדקק לבני-קום? למשל, רוכשים עסק שבו כמעט הכל עובד על מזומנים, החל בחנויות לצורכי-מזון, עסקי השכרת-רכב, עסקי-תיירות וכל מיני עסקים קימעוניים, שבהם המזומנים זורמים.

הנקודה המעניינת ביותר היא, שחברות גדולות הרוכשות עסקים כאדה, מעוניינות לא ברווח — שיערותם לא קיום — די להן שהעסק מכסה הוצאותיו, אבל המזומנים זורמים לחברת האם. לשיטה זו יש יתרון נוסף בארץ, יתרון של מוסיו — משלמים הרבה פחות על הרבה יותר, ואם אינכם מאמינים, תבדקו את המא"ץ האחרון של "שופרסל".

הלהיטים הבאים: תעשייה ומקרקעין

בגלל סיבות שלא כדאי לפרטן, בעיקר בשל חוקי-המס החדשים, הלהיטים של 1982 יהיו מניות המקרקעין והתעשייה. בדיאגרמה מתוארות התנודות של מניות המקרקעין והתעשייה מאז תחילת 1979 ועד 1982. מתברר שבינואר '82 השיגו ה"מניות בשני ענפים אלה את שיאן הקודם מינואר 1981. מניות התעשייה עברו את השיא ב-7% ומניות המקרקעין ב-2%. המדובר בעליה ריאלית לאחר ניכוי ה"אינפלציה".

הבורסה איך השקעה טובה יותר

גליון העולם הזה של השבוע מופיע בדיוק בסוף שנת הכספים: "זה צריך להיגמר טוב", אמר לי אחד מחכמי הבורסה, "את כל הבלגנים כבר עברנו. שום דבר כבר לא יפחיד אותנו". תאמינו לי שהוא צודק. כמו שכבר כתבתי לפני כמה שבועות, הסוף יהיה טוב. בעיקר לאלה שקנו בירידה ועוד לא מכרו. ברור שיש יוצאים מן הכלל.

איצטנג'ן אחר, מיקירי הבורסה הסביר כך: "אם תירגע הגדה הממשלה תמשיך למעוד ולא תהיה מסוגלת להטיל גזרות חדשות, מוכטח לבורסה שלא תרד חזק ולא תעלה חזק. עדיין הרבה כסף מחכה בחוץ כדי להיכנס פנימה, ובחזרמנות הראשונה".

אחד מוותיקי הבורסה הסביר לי שעכ"שיו תתחיל גם עונת הטירטורים. או כי לשון נקיה, הרצות. כולם ינסו לנצל את ירידות השערים בשבועיים האחרונים. כדי לתקן את הפרופיל של התיק.

כתור התחקה אני מציע לעקוב מקרוב אחרי "אדסקה 1 שקל", "טרומאסכפס 1 שקל", "רובס", "לרשימה אפשר לצרף גם את "ציון 1 שקל".

אני מוכרח לספר לכם על ברוקר ותיק המתמחה בצמודים, והמחזיק תיקי הש"קעות גדולים של חברות גדולות במיוחד, שמטעמי צניעות לא אזכיר את שמו. מספרים עליו, שהוא כל-כך לא אוהב מניות, שגם אם המניות בתיק האישי שלו יורדות, הוא שבע-רצון.

ועוד סיפור: לחשו לי בבורסה, אבל לא הספיקו לגמור את המישפט: "את קירשטיין אתה מכיר?" אמרתי שלא. "בו, זה מבגן מימון, אתה לא מכיר אותו?" לא חשוב, מה העניין, שאלתי, הוא מתר חתן? "עזוב, מה פיתאום, הוא יכול לספר לך בדיוק איזה מניה יריצו מחו". תודה.

בהזדמנות זו אני חייב התנצלות לבעלי העניין באפ"ק. כתבתי לפני מיספר שבועות שהם עוד לא הקימו מיפעל, הם הודיעו לי שהמיפעל חי וקיים במיגדלי העמק.

..אתא" על הכונת

אתם חושבים שקבוצת רינג'ר פישמך-אלבין מכינה מאזן ואין להם זמן לבורסה. טעות. הם לא מכינים מאזן ויש להם הרבה זמן. בתחום ההתעניינות שלהם לאחד רונה "נחשתן", גם "אתא", ומזמן הם לא טיפלו במזניה כמו "עוץ". בכלל, האפשרויות בלתי-מוגבלות. כשתגיע השמועה הראשונה על עיסקת ענק שכבר עומדת להתיצבע, אודיע לכם מייד. ושוב להזכירכם, אפשר להיות שותפים שקי מים של החברה האלה, אבל צריך לדעת מתי לרדת ולצאת מהשותפות.

תזכורת נוספת. ביום החמישי בבוקר יתחיל המיסחר הרציף בבוקר ושערי-הסגירה יהיו שערי-הפתחה של המיסחר הרגיל בצהריים. עלי-פי הכללים החדשים, יכולה מניה לעלות ביום אחד ב-20%. צריך לעקוב. אגב, גם ירידה של 20% מותרת.

לסיכום: אין היום השקעה טובה יותר מאשר בבורסה.

מטבעות לחוסנות

אינפלציה

אחת הסיבות להופעת השקל תחת הלירה היתה — ערך המתכת שבמטבעות הנמרים עם סידרת הלירה הלך וגדל ככל שהאינפלציה גדלה. או, במילים אחרות, ערכה של הלירה ירד, אבל לא של ה"מתכת" שמחירה לרוב צמוד לדולר, או ללירה סטרלינג הבריטית. זו גם הסיבה מדוע המטבעות מסידרת השקל קטנות

כליך ועשויות ממתכת פחות יקרה. כמו למשל נתן של נחושת תחת נתן של בדיל וניקל. מישוהו העדה רעיון חדש. מדוע צריך לשנות את המטבע, גודלו, צורתו ונתן המתכת שממנה הוא עשוי, אם אפשר לייצר מטבעות ממתכות יקרות שישמרו על ערך כן, מבלי להתחשב באינפלציה? תצחקו, יש כבר כאנה בארץ, הנה אחת הדוגמות: מטבע שערכו ה"נקוב 1 שקל וערכו היום 300 שקל, בתנאי שמצידו השני מופיעה הנרי כייח מפורץ.

תחת להפוך, בעיקבות האינפלציה, 10 שקלים לזו אחד ומה שקלים לעשרה זווים, יהיה ערכו של שקל-חנוכה-פולין, צמוד לאינפלציה, וערכו במטבע זר יהיה קבוע: 15 דולר.